

13105/9

Chișinău 1935 Iulie 2

Mult respectate Domnule Profesor Papacostea.

Rog a'mi îngădui prin aceste rânduri, a'mi exprima, simțământul meu de recunoștință pentru marele și nepricezutul sprijin ce l-ați dat fiului meu, Vasile, și părinte sufletească al său. Voi fi veșnic recunoscător domniei Voastre și

și Futuror Domnilor Profesori
câci veia se ați făcut
pentru mine, reprezintă
viata mea, viata fiului
meu și a întregii mele
familii.

În untele mele puteri
eu și întreaga mea
familie, mă voi ruga
Ziua și noaptea pentru
sănătatea și viata lungă
a Doamnei Voastre, și
familiei dvs, și între-
gului corp de S. Profesori

si meu acordat aceasta
fericare, trimittand, aceasta
rapa de lumina si aiaduna
in casa mea;

Sufletul mare si nobil
al domniei Voastre de
Profesor si bunatatea cu
care ma ati ascultat,
a adus in corpul meu
o ameliorare a gravei
boale de care sufar,
deci, ati dat mie prelun-
girea vietii si momente
fericite. Rog a nu mi permite

a vă avea portretul
dvs în casa mea, la
locul de cîrste, pentru
a vă avea eu, fiul
a toată familia, pe vecie
în sufletul meu, al
nostru, căci dvs reprezenta
tat pentru noi viața,
lumină, existență,
fericirea, adică eu nu
cuvînt tatul ce repre-
sintă un părinte pentru ai
săi a fostos pentru creștinism.

Rog a mierta înțelegerea
de nu au putut veni îndea-
că erau foarte emoționați de fericire.
Raman al dvs pe veci. Recluzat
d' Ghintescu între Curtea Apel 52